

■ అడపా రామకృష్ణ

అగమేమాల మీద, అత్యంత వేగంగా దుమ్ము రేపుకుంటూ, హారన్ మోగించుకుంటూ పోలీస్ జీప్ వచ్చి ఆగింది. ఇన్స్పెక్టర్, అయిదారుగురు జవాన్లు హుటాహుటిన దిగారు. ఆ వెనుకే పదిమంది జనంతో లారీ వచ్చింది. ఆ వీధిలో తిరిగే వారంతా ఒక్కసారి నిశ్చేష్టులై ఆగి, తదేకంగా అక్కడేం జరుగుతుందో చూడసాగారు. పరుగు పరుగున పోయే స్కూటర్లు, సైకిళ్ళు అన్నింటికీ తక్షణం బ్రేకులు పడ్డాయి. రోడ్డుకి అటూ ఇటూ ఉన్న షాపులు, కిళ్ళిబడ్డీలు, తోపుడుబళ్ళవాళ్ళు బేరాన్ని పక్కన పెట్టి పరిస్థితిని సమీక్షిస్తున్నారు. కారులు, బస్సులకు మాత్రం దారి దొరికింది, మెల్లగా వెళ్ళిపోసాగాయి.

పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ లారీ పట్టుకుని తన పోలీసు బలగానికి ఆర్డర్లు వాస్ చేస్తున్నాడు.

“ఎవరినీ దగ్గరకి రాకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోండి.” జవాన్లను హెచ్చరించాడు. ఆగి ఉన్న లారీ మీద నుంచి పదిమంది కూలీలు, ఒక నూపర్వైజర్ దిగి, తమతో పాటు గునపాలు, పారలు, గమేళాలు అన్నీ దించారు.

నూపర్వైజర్, పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ ముందుకు కదిలారు. ఆ వెనుకే అక్కడున్న అయిదంతస్తుల అపార్ట్మెంట్ పైకి పనిముట్లతో వెళ్ళారు.

“ఊ! ఈ రెండు అంతస్తులు పూర్తిగా గోడలు, స్తంభాలు, తలుపులు అన్నీ పడగొట్టి కిందకి తోసేయండి” అని నూపర్వైజర్ కూలీలందరికీ సూచించాడు.

కూల్పడం మొదలుపెట్టారు. సిమెంట్ దిమ్ములు, ఇటుకలు, ఇసుక అయిదో అంతస్తు మీద నుంచి రివ్వున కింద పడుతున్నాయి. దుమ్ము, ధూళి గాలిలో కలిసి ఆ చుట్టుపక్కలున్నవారి మీదికి ఎగిరి పడసాగాయి. అక్కడ మూగి ఉన్న జనంలో నుంచి గుసగుసలు మొదలయ్యాయి. అందరికీ వింతగా, విడూరంగా తోచింది.

“అయ్యో! అదేంటి బాబూ, అంత చక్కటి బిల్డింగ్ అలా కొట్టిపారేస్తున్నారు?”

“కోర్టు ఆర్డరు అయ్యుంటుంది, పోలీసులు కూడా కాపలా కాస్తున్నారు కదా!”

“ఈ రోజుల్లో చిన్న ప్రహారీ గోడ కట్టుకోవడానికే నవాలక్ష ఆలోచిస్తాం. అంత డబ్బు పోసి కట్టిన ఇల్లు కూలదోస్తున్నారంటే మనసు ఉసూరుమంటుంది నుమండీ!”

“ఇంతకీ ఆ అపార్ట్మెంట్ ఓనర్స్కి తెలుసో, తెలీదో?”

“అపార్ట్మెంట్స్ కదండీ! రూలుప్రకారం కట్టి ఉండరు. కాంట్రాక్టర్లు ఎంతసేపూ దోచుకోవడమే గానీ ఇలాంటివి చూడరు.”

“డిపార్ట్మెంట్వాళ్ళు చాలా స్ట్రిక్ట్ గా చూస్తున్నారు. అన్నీ కరెక్టుగా ఉండాలి మరి.”

“మరేతే నష్టపోయేదెవరు, ఓనరా? కాంట్రాక్టరా?”

“ఎవరైనా నష్టం భరించడమంటే మాటలా! ఏ నష్టపరిహారమో కట్టించుకొని వదిలేయాలిగానీ, మరి ఇంత దౌర్జన్యం కూడదండీ!”

“బాగా చెప్పారు. అయిదంతస్తుల మేడ ఈ ఊరికి, వీధికి గొప్ప అందం తెచ్చిందనుకున్నాం.”

అటూ ఇటూ పహారా కాస్తున్న పోలీసు జవాను వినుగుచెంది, “వెళ్ళండి, వెళ్ళండి. ఈ దుమ్ము ధూళిలో మీకేం పని” అంటూ అధార్థంగా హెచ్చరిస్తూ చెప్పాడు.

ఒక్కొక్కరూ నెమ్మదిగా కదిలారు.

రెండు ఆటోల్లో హడావిడిగా కొంతమంది దిగారు. అప్పటికే మారుతి వ్యాన్లో దిగి, సిగరెట్ ముట్టించు కుని, పడగొడుతున్న బిల్డింగ్ వైపు తదేకంగా చూస్తున్నాడు కాంట్రాక్టర్. భూకంపం వస్తే ఎలా ఉంటుందో అలా శిథిలావస్థలో ఉన్నట్లుంది ఆ భవనం.

బిల్డింగ్ ఓనర్స్ అంతా కాంట్రాక్టర్ చుట్టూ మూగారు. కూలగొడుతున్న తన ఇంటిని చూసి తట్టుకోలేక ఒక ముసలాయన కళ్ళు తిరిగి పడిపోయాడు.

“అయ్యో! కమలాకరంగారు పడిపోయారు” అని ఒకరు అరవగానే, షోడా తెచ్చి ముఖానికి ఆ నీళ్ళు చల్లి, మెల్లగా ఆ మారుతి వ్యాన్లోకే ఎక్కించి పడుకోపెట్టారు.

కమలాకరం ముప్పైమూడేళ్ళు సర్వీస్ చేసి రిటైరయ్యాడు. గవర్నమెంట్ క్వార్టర్లో ఉండి ఉండి విసుగెత్తి, రిటైర్మెంట్ గ్రాంట్యుటీతోనైనా సొంత ఇల్లు కొనుక్కుని, శేష జీవితాన్ని గడపాలనుకున్నాడు. విధి వక్రించినది తెలిసి తట్టుకోలేక, గుండె బరువెక్కి పడిపోయాడు.

కాంట్రాక్టర్ మీదికి ఒక్కొక్కరూ విరుచుకు పడసాగారు.

“మా అమ్మ పోతూ పోతూ పొలం అమ్మి డబ్బు ఇచ్చింది. మీరేదో గొప్ప కాంట్రాక్టరని అపార్ట్మెంట్ తీసుకున్నాం. కట్టించింది అలా పడగొట్టేస్తుంటే ఊరు కుంటారే?” ఉద్దేకపడుతూ ఎగిరిపడ్డాడు ఒక ఓనరు.

“మీ సొమ్ము నేనేదో తినేసినట్లు మాట్లాడతారేమిటి? మీ ప్లాట్ కన్స్ట్రక్ట్ చేశానా! ఏదో తిరకాసు

ఒకరికొకరు చెప్పుకొని ఉపశమనం పొంది, మళ్ళీ అంతా జత కూడి కాంట్రాక్టరు ఉండే ఆపీసు రూమ్కి వెళ్ళారు.

కాంట్రాక్టర్ ఆపీసు రూమ్కి రాగానే క్లర్క్ నమస్కారం చేస్తూ, “సార్! చాలామంది మీ కోసం ఫోన్ చేశారు. మీతో మాట్లాడాలట” అని చెప్పాడు.

“సరే, సరే! ఎవరడిగినా లేనని చెప్పేయ్. ముందు ఆ బిల్డింగ్ ఇన్స్పెక్టర్కి ఫోన్ కనెక్ట్ చేయి” అన్నాడు చీకాకు ప్రదర్శిస్తూ.

ఫోన్ కనెక్ట్ చేసి ఇచ్చాడు క్లర్క్.

“హలో! ఇన్స్పెక్టర్ గారూ, నేను కాంట్రాక్టరని. ఏమిటిలా జరిగింది. పది లక్షలు అడిగిన వెంటనే మామూళ్ళు చెల్లిస్తే వంద గజాల్లో అయిదు అంతస్తులు కట్టేసినా ఫరవాలేదన్నారు. ముడుపు లన్నీ తీసుకొని పర్మిషన్ ఇచ్చినట్టే ఇచ్చి, కట్టిన బిల్డింగ్ అంతా ఒక్క ఇటిక బెడ్డ మిగలకుండా తవ్వేపారేశారు. ముప్పై లక్షలు నష్టాన్ని ఎలా భర్తీ చేయమంటారు? ఓనర్స్ అంతా కలిసి నా ఒంట్లో ఎముకలు లేకుండా చితగొట్టేటట్లున్నారు. నన్నేం చేయమంటారో చెప్పండి” అంటూ గబగబా మాట్లాడేసి ముఖానికి పట్టిన ముచ్చెమటల్ని తుడుచుకోసాగాడు.

అవినీతి పడగనీడలో

అవినీతికి బాధితులం మనమే, బాధ్యులమూ మనమే. జీవన విధానంగా మారిన అవినీతితో సహవాసం అంటే పడగనీడలో పడుకోవడమే

వచ్చి ఉంటుంది. పడగొడుతున్నారు. నష్టపరిహారం ఇస్తారుగా, మీ పోర్షన్ మీకు కట్టిస్తాను” అంటూ కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ, అరిచినంత పని చేశాడు కాంట్రాక్టరు.

“ఏమండీ! నేను వి.ఆర్ తీసుకొని, ఆ వచ్చిన డబ్బుతో పిల్ల పెళ్ళి చేసి అపార్ట్మెంట్ తీసుకున్నాను. మా దురదృష్టం మమ్మల్నిలా వెంటాడుతుందనుకో లేదు. ఇప్పుడు మా గతి ఏమిటి” అంటూ ఆక్షేపించాడు మరోకాయన.

“మీరిలా ఒకరోకరు తిరగబడితే నేనేం సమాధానం చెబుతాను. నష్టపోయేది మీరొక్కరే కాదుగా! నాకూ చెప్పలేనంత లాస్ వచ్చింది.” సంజాయిషీగా అన్నాడు కాంట్రాక్టరు సహనం పాటిస్తూ.

“మీరేదో ప్లాటు త్వరగా ఏర్పాటు చేస్తానంటే ఆఫీసులో, బ్యాంక్లో అప్పుచేసి డబ్బు కట్టాను. ఇక్కడ చూస్తే మా కళ్ళముందే బిల్డింగ్ అంతా కొట్టిపారేస్తున్నారు. కారణం చెప్పండి. ప్లాన్ లేకుండా ఎలాకడతారు. అదికాదు. ఇంకేదో ఉండి ఉంటుంది.” ఒక మధ్యవయస్కుడు అందర్నీ తోసుకుంటూ ముందుకొచ్చి అడిగాడు.

కాంట్రాక్టర్ని మాట్లాడనివ్వడం లేదు. ఒకరు ఒక పక్కకు లాగితే, మరొకరు మరోపక్కకు తోస్తున్నారు.

“మీ అందరి బాధ నాకు అర్థమవుతోంది. ఆవేశపడిపోయి అర్థం లేకుండా మాట్లాడితే జరిగేదేమీ లేదు. వీవరాలన్నీ కనుక్కుంటాను. దయచేసి ఎవరూ ఇరిటేట్ అవకండి. నా ఆఫీసు రూమ్కి రండి. మాట్లాడుకుందాం” అంటూ దూకుడుగా అందర్నీ విడిపించుకుంటూ మారుతి వ్యాన్ దగ్గరకెళ్ళి డోరు తెరిచాడు.

కమలాకరం బాధగా దిగిపోయాడు. కాంట్రాక్టరు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

బాధితులంతా అక్కడే గుమిగూడి తమ బాధల్ని

“ఎన్నో ఒడిదుడుకుల్ని చూసిన మీరే అలా భయపడిపోతే ఎలాగండి! మీకు అప్పుడే చెప్పాను. పైలెవెల్లో మరో అయిదు లక్షలు పంచేస్తే నోరు మెదపకుండా ఊరకుందురు. గవ్ చుప్ గా మీరు మరో అంతస్తు వేసుకొని పాతిక లక్షలు సంపాదించు కునేవారు. సరేలేండి. అయిందేదో అయింది. ఆ వచ్చిన వాళ్ళకు, మీదేమీ తప్పు లేదనీ, అంతా ప్లాన్ ప్రకారమే కట్టాననీ, కోర్టులో చాలెంజ్ చేస్తాననీ నచ్చజెప్పండి. వాళ్ళకు నోరే కానీ గుండె ధైర్యం లేదు. మీ రెండో అపార్ట్మెంట్కు పర్మిషన్ శాంకన్కు పెట్టాను. మొదటి దఫా ఆరు లక్షలు ఎప్పుడిస్తారు? అది వెంటనే సెటిల్ చేయకపోతే మరో స్ట్రోక్ తగులుతుంది. మీ ఇష్టం. రేపు వచ్చి పైసల్ చేయండి” అంటూ అవతల వ్యక్తి ఫోను పెట్టేశాడు.

కాంట్రాక్టర్ ముఖం వెలవెలపోయింది. మరో గ్లాసు మంచినీళ్ళు గడగడ తాగేశాడు.

అప్పటికే బిల్డింగ్ ఓనర్స్ అంతా వచ్చి ఎదురుగా కూర్చున్నారు. అందరి వంకా ఒకమారు చూశాడు.

“ఇప్పుడే మాట్లాడాను. అన్నీ సరిజేస్తానన్నారు.

“మీకు చచ్చగా ప్లాటు కావాలి. అది మేము అతి తక్కువకు కట్టి ఇవ్వాలి. ఒకరివకరం మోసం చేసుకోకపోతే గడవదు” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

వర్గి అవకండి. కాంపెన్సేషన్ కూడా వస్తుంది. కొంచెం అలస్యం అయినా మీ అపార్ట్మెంట్ పూర్తి చేసి ఎవరిది వారికి అప్పజెపుతాను. జరిగినదానికి నేను చింతిస్తున్నాను” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్ విచారిస్తూ.

“మళ్ళీ అప్పుడు కూడా ఇలా జరగదని ఏమిటి గ్యారంటీ?”

“ముందుగా కోర్టు ఇంజక్షన్ ఆర్డరు తెచ్చే పూచీ నాది” అన్నాడు సమాధానంగా కాంట్రాక్టర్.

“పూర్తిగా కట్టిన బిల్డింగ్ కాలదోయడంలో ఏదో గూడుపురాణి ఉంది. మీరు దాస్తున్నారు. చెప్పండి.”

“ఆవేశపడకండి. ఇందులో రహస్యమేమీ లేదు. టూ బెడ్ రూమ్ ఫ్లాటు ఒకటి పది లక్షలు వరకు అన్ని స్థాయిల్లో ముడుపులుగా చెల్లించాను. సెల్లార్ ఆక్రమణ, స్పేస్ పోర్షన్ అన్నిటి అనుమతి వచ్చింది. అంతే, అది మీరు సరితూగలేనన్నారు. అప్పుడు అయిదు లక్షలకే ఇది టేకప్ చేశాను. దీనికి ముందుగానే ఇరవై లక్షలు అందరికీ చదివింపులు జరిగాయి. ఇవన్నీ లోటుపాట్లు. మీకు తెలియవు” అన్నాడు సీరియస్ గా కాంట్రాక్టర్.

వచ్చిన ఓనర్స్ అంతా తమ కోపాన్ని, ఆవేశాన్ని చల్లార్చుకుంటారని అనుకున్నాడు. కానీ, అందరూ ఏదో తేల్చుకుందామనే ఉద్దేశంతోనే ఉన్నారు.

“ఇంత బాహుటంగా శ్రుతిమించిన అవినీతి జరిగిపోతుంటే అంతా కళ్ళు మూసుకుంటున్నారా! అధికారులు ఏం చేస్తున్నారు?” ఉరుములా విరుచుకుపడుతూ అడిగాడు ఒకాయన.

కాంట్రాక్టర్ నోరు మెదపలేదు.

“ఏం! చెప్పరేం, మాట్లాడండి” అంటూ అంతా అరిచారు.

“ఏం చెప్పమంటారు! అక్కడ అవినీతి మర్రి ఊడల్లా పాతుకుపోయింది. మీకు అందరికీ తెలుసు.

మామూళ్ళ రూపంలో బహిరంగంగా డబ్బు దండు కుంటున్న ఆనవాయితీ ఎన్నో ఏళ్ళుగా ఉంది. ఎక్కడి కక్కడ వాటాలు పంచుకుంటూ, ఎవరి పైనా ఎటువంటి చర్యలూ లేకుండా జాగ్రత్త పడుతుంటారు. అటువంటి లావాదేవీలు రాత్రి పొద్దుపోయేవరకు జరుగుతాయి. అదొక పెద్ద సుడిగుండం. చిక్కిపోవడమేగాని వెనక్కి తిరిగొచ్చే ప్రసక్తిలేదు.”

“మేమంతా ఆ అవినీతిని అడ్డుకుంటాం. పట్టుకుంటాం. చట్టానికి అప్పజెబుతాం” అన్నారు ఉడుకునెత్తురు సలసల కాగుతున్నవారు.

అది అంత తేలిక కాదు. అక్కడ ఎవరు సిబ్బందో, ఎవరు ప్రజలలో, ఎవరేపనిమీద వచ్చారో, ఎవరు బ్రోకర్ ఏమీ అర్థం కాని రీతిలో మార్కెట్ లా ఉంటుంది. ‘పని కావాలి’ అనే తాపత్రయం తప్పించి, డబ్బుపోతుందనే బెంగ లేదు ఎవరికీ...”

“అయితే, రెడ్ హ్యాండెడ్ గా పట్టుకోవడం ఎలా?” అనుమానాస్పదంగా అడిగాడొకాయన.

“హోదా, స్థాయిని బట్టి కాసుల వరం కురుస్తుండడంతో లెక్కకు మించిన ఆస్తులు, సొంత పేర్లమీద కాకుండా, బినామీ పేర్లమీద దాచేస్తున్నారు. ఎవరూ అంత తేలికగా దొరకరు. ఎవరన్నా దొరికాడంటే అతడు అవినీతిలో పీకలవరకు మునిగినవాడే అయ్యుంటాడు. హరద్ మెహతాలా అందరికీ తగినంత చెల్లింపులతో దర్జాగా మన ముందే తిరుగుతాడు. చిల్లర నోట్లు ఎక్కడ దాచుకోవాలో తెలియక బ్యాంక్ వాళ్ళని ఆశ్రయించి కమిషన్ ఎరగా చూపించి అయిదువందల నోట్ల కింద మార్చుకునే వారున్నారు. అవినీతి మూడు మేడలు, ఆరు భవనాలుగా వర్ధిల్లుతోంది. సిబ్బందికి వద్దంటే డబ్బు వచ్చిపడుతోంది. అధికారులు తమ నెల జీతాలు

ప్యాకెట్ మనీతో సమానంగా ఖర్చు పెట్టుకుంటున్నారు. రోజూ బ్రాండ్, విన్స్కీలతో విందులు చేసుకుంటూ సంతకాలు పెడుతున్నారు.”

కాంట్రాక్టర్ మాటలకు కొందరు అడ్డొస్తూ “మీరేమో మహా నీతిమంతుల్లా మాట్లాడుతున్నారు. కాంట్రాక్టర్లయిన మీరే వారికి అవినీతి మప్పి నేర్పించి, ప్రోత్సహిస్తున్నారు. మరోపక్క కల్తీ సిమెంట్, సముద్రం ఇసుక, నాణ్యత లేని ఇటుకలతో అంతస్తులు కడుతున్నారు. ఇది అవినీతి కాదా” అని అడిగారు.

“అవును, ఒప్పుకుంటున్నాను. కానీ, తప్పని పరిస్థితి. మేము అలా చేయకపోతే భారీయెత్తున ముడుపులు చెల్లించుకోలేం. కూలీలకు వేతనాలివ్వలేం” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్.

“ఆ డబ్బుంతా మేమే ఇస్తున్నాం. ఆ సంగతి మరిచిపోయారు. మమ్మల్ని పట్టి పీడించి, ధరలు పెంచి దేశంలో అన్యాయాన్నీ, అవినీతిని పురికొల్పుతున్నది మీరే కదా.”

“నిజమే. ఈ వ్యవస్థలోని అవినీతికి అందరం బాధ్యులమే. మీకు చవగ్గా ప్లాటు కావాలి. అది మేము అతి తక్కువకు కట్టి ఇవ్వాలి. అన్ని సదుపాయాలతో అధునాతనంగా ప్లాన్ శాంకన్ కావాలి. ఈ ఎడ్జస్ట్మెంట్ లోనే అవినీతి ఇమిడి ఉంది. ఒకరినొకరం మోసం చేసుకోకపోతే గడవదు” అన్నాడు కాంట్రాక్టర్ నిర్భయంగా.

“అన్యాయంగా నష్టపోయింది మేమే గనుక, మా ప్లాట్ల విషయంలో ఎవరెవరు ముడుపులు తీసుకున్నారో అందర్నీ రేపు మాకు చూపించండి. ఈ దెబ్బతో తెర వెనుక బాగోతం అంతా బట్టబయలు కావాలి” అంటూ అంతా ఒక్క మారు లేచి “పేపరుకి ఎక్కిస్తాం, కోర్టుకు వెళతాం, న్యాయం జరగాలి.” అన్నారు పెద్ద పెట్టున అరుస్తూ.

“సరే! రేపు రండి అందర్నీ చూపిస్తాను. మీరేం సాధిస్తారో చూస్తాను” అని లేచి వెళ్ళిపోయాడు కాంట్రాక్టర్.

బిల్డింగ్ ఓనర్స్ అంతా జరిగిన అన్యాయాన్ని ఒక పట్టుదలగా తీసుకొని అంతా ఏకమై అవినీతి నిర్మూలనకై కంకణం కట్టుకున్నామని, నిర్ణయించుకొని ఎవరిదారిన వారెళ్ళిపోయారు.

ఆ మర్నాడు వార్తాపత్రికలో ముందు రోజు జరిగిన సంభాషణ క్లుప్తంగా వచ్చింది. అధికారుల అవినీతి కుంభకోణాన్ని కాంట్రాక్టర్ బట్టబయలు చేస్తానన్న వార్త దావానలంలా అంతా వ్యాపించింది. అయితే, ఆ ఇన్వెస్టిగేషన్ కమలాకరం ఇచ్చిన సంగతి ఎవరికీ తెలియదు. బిల్డింగ్ ఓనర్స్ అంతా ఒకరొకరు డెవలప్ మెంట్ ఆఫీసు ఆవరణలోకి చేరారు. ఎదురెండ తీవ్రంగా ఉంది. మూడు గంటలసేపు అలా ఎదురు చూడడంతోనే గడిచింది. ఉక్కకి, దాహానికి తట్టుకోలేక విసుగెత్తిపోయారు. కాంట్రాక్టరు ఆచూకీ కనపడలేదు. అందరిలో ఏదో అనుమానం బీజం మొలకెత్తింది. ‘మనల్ని నమ్మించి, మోసం చేసి ఊరు విడిచి పారిపోయి ఉంటాడు’ అని కొందరు బులెటీన్ వదిలారు. “ఆయన ఎక్కడున్నా పట్టి చితకబాది పోలీసులకు అప్పజెప్పాలి” అని కొందరి తీర్మానం. అందరిలో ఓపిక, సహనం చచ్చిపోయింది.

కాంట్రాక్టరు ఆఫీసు రూమ్ కు బయలుదేరారు. తెరిచే ఉంది. ఏ.సి రూమ్ అద్దాలు వేసి ఉన్నాయి. అందరిలో ఉద్దేశం కట్టలు తెంచుకుంది. మూకుమ్మడిగా ఏ.సి అద్దాల్ని బలవంతంగా తోసుకుంటూ లోనికి ప్రవేశించారు. భయంకరమైన, హృదయవిదారకమైన దృశ్యం కళ్ళబడింది.

కాంట్రాక్టరు రక్తపు మడుగులో తేలి ఉన్నాడు. ఎవరో హత్య చేశారు. అందరి గుండెలూ జలదరించాయి. నిశ్చేష్టులయ్యారు. వెనువెంటనే పోలీసులు రంగప్రవేశం చేశారు. అవినీతికి ఊపిరి పోసిన కాంట్రాక్టరును అదే అవినీతి తిరిగి కాటు వేసింది. దిక్కుతోచని స్థితిలో అవినీతి పడగనీడలో బిల్డింగ్ ఓనర్స్ అంతా చేష్టలుడిగి చతికిలపడిపోయారు. ■